

fuld Ret. Det ligger i Sagens Natur, at saa længe der er Tale om en Ændring af Lovgivningen for Mennesker, der gaar fra et tysk Statssamfund ind i et dansk, kommer i mangfoldige Tilfælde Forhold i Betragtning, hvortil der ikke findes noget tilsvarende i Kongeriget. Det er ganske klart, at en saadan særlig Lovgivning for Sønderjylland ikke kan skabe Præcedens for en tilsvarende Lovgivning i det gamle Land. Men her staar vi overfor et Forhold, hvoraf dog, hvor meget man end taler om, at der er Væsenforskel mellem Sønderjylland og Kongeriget, Udslaget er ganske det samme. De, som har købt Ejendomme efter 1920 herhjemme, og som har faaet Laan efter den lave Krone — i Tillid til, at Rigsdagen nok førte en fornuftig Politik, saaledes at Kronestigningen fandt Sted i saa langsomt et Tempo, at ikke Forholdene forrykkedes i den voldsomme Grad, Tilfældet har været, hvorved de pludselig ser sig stillet overfor at skulle svare Renter og Afdrag efter en Krone til Parikurs —, disse Mennesker er stillede nøjagtigt lige som de i Sønderjylland, som man gennem disse Lovforslag ønsker at hjælpe. Derfor forstaar jeg slet ikke, at Tanken om Hjælpeforanstaltninger for det øvrige Land afvises af et Parti, der har et saa væsentligt Medansvar, ja, Hovedansvar for den økonomiske Krise, vi er inde i, som Partiet Venstre har, og jeg kan betro de højtærede Ministre, at langt, langt ind i Partiet Venstres Rækker ude omkring i Vælgerbefolkningen forstaar man heller ikke denne Afvisning; der er jo ogsaa mange Venstremænd blandt dem, der skal svare de dyre Afdrag, og de begriber ikke, at Regeringen, en Regering af deres eget Parti, ikke har Øje for de Vanskeligheder, de er ude for. Men der er vel ikke noget at stille op nu, naar Regeringen ikke vil, og saa maa man formodentlig se ad anden Vej at træffe Hjælpeforanstaltninger. De paa-gældende Mennesker i det gamle Kongerige har efter mine Begreber ganske det samme Krav paa Hjælp som de, der lider Nød i Sønderjylland.

Finansministeren (N. Neergaard): Jeg finder dog Anledning til at sige baade til det ærede 2det Medlem for 5te Kreds (Jensen [Aale]) og til det ærede 7de Medlem for samme Kreds (Aubeck), at de har ganske misforstaaet mine Udtalelser, hvis de deri lægger en Tilkendegivelse af, at Regeringen ikke kunde tænke sig Kriseforanstaltninger for det øvrige Land; det ligger slet ikke i dem. Jeg har blot ikke villet have dette Spørgsmaal hæftet sam-

men med det foreliggende Spørgsmaal; jeg har blot gjort den selvfølgelig Bemærkning, at de Foranstaltninger, her er Tale om, ikke maa tages som noget Præcedens for, hvad der kan gøres i det øvrige Land, og en Gennemtænkning af Spørgsmaalet vil føre de to ærede Medlemmer til Erkendelse af, at lignende Foranstaltninger som de, der er Tale om i de to foreliggende Lovforslag, gennemførte for det øvrige Land, vilde være finansielt uoverkommelige. Men deri ligger aldeles ikke, at Regeringen skulde afvise Tanken om afhjælpende og lindrende Foranstaltninger overfor Krisen i det øvrige Land.

Hermed sluttede Forhandlingen.

Lovforslagets Overgang til anden Behandling
vedtoges uden Afstemning.

Den sidste Sag paa Dagsordenen var:

Første Behandling af Forslag til Lov om Oprettelse af en Laanekasse i Sønderjylland.

(Lovforslaget findes i Tillæg C. Sp. 67.)

Sagen sattes til Forhandling.

Ingen bad om Ordet.

Lovforslagets Overgang til anden Behandling
vedtoges uden Afstemning.

Formanden: Der er ikke mere paa Dagsordenen.

Med Skrivelse af Dags Dato oversender Folketingets Formand:

Forslag til Lov om Ændringer i Lov Nr. 526 af 21. December 1921 om Mægling i Arbejdsstridigheder,

hvilket Lovforslag er vedtaget af Folketinget. Lovforslaget forelægges herved. Eksemplarer vil blive omdelt.

Tingets næste Møde afholdes i Morgen Kl. 1 1/2 med følgende Dagsorden:

- 1) *Eneste Behandling af Indstilling fra Udvalget for Forretningsordenen angaaende Tingets Samtykke i Henhold til Grundlovens § 56.*